

برای کسانی که در دهه ۱۹۷۰ به بلوغ رسیدند، رابرت ردفورد مترادف با کلمه “خوش تیپ” بود. نام او بارها و بارها به عنوان نماد زیبایی ظاهری مردانه بیان شده، مانند زمانی که “بتی وایت” در نقش “سوآن نیونز” شخصیت عاشق پیشه سریال کلاسیک “ماری تایلر” نظرات جسورانه درباره جذابیت های ردفورد به عنوان نقش مکمل که در کنارش بازی کرده بود می داد. اما این بازیگر-کارگردان-تهیه کننده برجسته چیزی فراتر از ظاهرش بود: حضوری مقتدر روی پرده که زیبایی اش تنها بخشی از ویژگی های فراوان او را عیان می کرد؛ ویژگی هایی که او به مرور زمان با سخاوت و به وفور به نمایش گذاشت.

او با چهره ای کاریزماتیک و استعداد استثنایی خود، جایگاه ویژه ای در تاریخ سینما پیدا کرده است.

